

European Network of Councils
for the Judiciary (ENCJ)

Réseau européen des Conseils
de la Justice (RECJ)

ПОДБОР НА НАСОКИТЕ, ПРЕПОРЪКИТЕ И СТАНДАРТИТЕ НА ЕМСС

2004 – 2017 г.

С финансовата подкрепа на Програма „Правосъдие” на Европейския съюз

**Окончателен доклад на работната група по проекта на
ЕМСС за Подбор на насоките, препоръките и стандарти на
ЕМСС**

Доклад 2012-2013 г., актуализиран 2015-2016 г.

Съдържание

1. Въведение в окончателния доклад	3
2. Обобщение	4
3. Приложение: Резюмета на доклади на ЕМСС	15
4. Заключителни бележки	24

1. Въведение в окончателния доклад

(I) Проектната група бе сформирана, за да подготви кратък документ, като обобщи принципите, установени от ЕМСС, както и неговите стандарти, насоки и препоръки.

(II) Целта беше да се подбере най-ценното от всички предишни проектни екипи на ЕМСС и да се създаде достъпен документ, който да обобщи резултатите от повечето от съществуващите вече доклади и документи на ЕМСС.

(III) Беше изразено убеждението, че окончателният документ ще представлява достъпно обобщение, което може да се използва, за да се даде възможност на държавите, които имат висши съдебни съвети, както и еквивалентните органи в страните-кандидатки и потенциалните страни кандидат-членки на ЕС да идентифицират добрите практики във връзка с управлението на модерна европейска правосъдна система.

(IV) Обобщението на принципите и препоръките на ЕМСС ("Обобщението") е изготвено с намерение да се изготви възможно най-кратък документ. Достъпност е ключовата цел на проекта. Като резултат групата трябваше да действа селективно. Тя включи най-важните принципи и препоръки, но не всички, и от документа е изключено подробното описание на причините за тяхното създаване. Нещо повече, някои от текстовете на ранните документи от разстояние на времето са леко променени, за да се постигне съгласуваност на стил или краткост, или и двете.

(V) Обобщението, обаче, включва два механизма, които дават възможност на читателя да получи допълнителна подробна информация за всяка конкретна тема:

(А) крайните бележки, които насочват читателя към документите на ЕМСС, от които са взети принципите и препоръките, и

(Б) Обобщение на документи на ЕМСС в приложението към настоящия доклад, с линкове към тези документи на уебсайта на ЕМСС.

Целта е да се създаде "жив документ", който може да бъде допълнен с принципи, които ще са подбрани от документи и доклади на ЕМСС, които предстои да бъдат създадени.

Съдия Диана Лабокаите
Координатор на проекта
13 май 2013 г.

Съдия Джефри Вос
Президент
9 май 2016 г.

Актуализиране 2016 г.-2017 г.
Моник ван дер Гос
Офис на ЕМСС

Обобщение на принципите и препоръките на ЕМСС Актуализация 2015-2016 г.

2. Обобщение

1. Това обобщение цели да събере принципите и препоръките от докладите и документите на ЕМСС от самото създаване на Мрежата през 2004.

2. Принципите и препоръките са разделени в следните 16 теми:

- (1) Независимост на съдебната власт
- (2) Съвети на съдебната власт
- (3) Съдебна етика
- (4) Избор, назначаване и повишаване
- (5) Възнаграждение и несменяемост на съдиите
- (6) Съдебно обучение
- (7) Прокурори
- (8) Управление на качеството
- (9) Управление на делата, навременност и алтернативно разрешаване на спорове (АРС)
- (10) Съдебно изпълнение, дисциплина и управление
- (11) Достъп до правосъдие
- (12) Финансиране на съда
- (13) Разпределение на делата
- (14) Прозрачност, отчетност и връзки с медиите
- (15) Обществено доверие
- (16) Взаимно доверие

3. Когато са споменати Съветите на съдебната власт в настоящото обобщение, трябва да се приеме, че това включва и други еквивалентни независими и автономни органи.

Тема 1: Независимост на съдебната власт

4. Всеки гражданин в демократично общество има право да се ползва от независима съдебна система.ⁱ

5. Независима съдебна система трябва да бъде, и да се вижда, че е:

- (1) независима, както от законодателната, така и от изпълнителната власт;
- (2) създадена да гарантира свободата и правата на гражданите в съответствие с върховенството на законаⁱⁱ, както и
- (3) самоуправляваща сеⁱⁱⁱ.

6. Съдиите, както и Съветите на съдебната власт трябва да участват активно във формирането и изпълнението на всички планове за реформа на съдебната система^{iv}.

7. Най-добрата защита на съдебната независимост е осигуряването на високо качество на правосъдието за всички форми на навременни, безпристрастни и добре обосновани решения. Независимостта трябва да бъде спечелена. Не могат да бъдат достигнати високи стандарти без формални гаранции като наличието на Съвет на съдебната власт, обективно определяни бюджети на съдилищата, подходящи административни съоръжения и адекватни човешки ресурси^v.

8. Ако политици, граждани и съдии в еднаква степен осъзнават нуждата от реална съдебна независимост, липсата на прозрачност и липсата на финансиране няма да бъдат толерирани. По тази причина образованието е ключът към осигуряването на прогрес на съдебните системи към независимост и отчетност^{vi}.

Тема 2: Съвети на съдебната власт

9. Съветът на съдебната власт трябва да е самоуправляващ се, да работи самостоятелно с цел да се гарантира независимостта на съдебната система, да утвърждава върховенството на закона, да насърчава гражданските и личните свободи, фундаменталните човешки права и ефективното и прозрачно правораздаване.^{vii}

10. Следните компетентности трябва да бъдат изцяло или частично под контрола на Съвета на съдебната власт или на еквивалентни независими и автономни органи:^{viii}

- (1) назначаване и повишаване на съдиите;
- (2) обучение на съдиите;
- (3) дисциплина и съдебна етика^{ix};
- (4) жалби срещу съдебната власт;
- (5) управление и ефективност на съдебната система;
- (6) администрация на съдилищата;

(7) финансиране на съдебната власт;

(8) предлагане на законодателство, отнасящо се до съдилищата и съдебната власт.

11. Съветът на съдебната власт трябва да управлява собствените си финанси и дейности, независимо от законодателната и от изпълнителната власт.^x

12. Най-малко 50% от членовете на Съвета на съдебната власт трябва да бъдат съдии, избрани от своите колеги^{xi}, а министър на правосъдието и политици^{xii} не би трябвало да бъдат членове на съдебния съвет.^{xiii}

13. Относно състава на Съветите по отношение на несъдебните членове:

- Съставът на Съветите на съдебната власт и еквивалентните органи следва да включва извънсъдебни членове, които отразяват многообразието на обществото;
- Извънсъдебните членове трябва да имат същия статут и право на глас, както съдебните членове. Гражданското общество следва да участва в един или всички етапи от подбора, избора или назначаването на несъдебни членове, включително възможността да се предлагат подходящи кандидатури за разглеждане.
- Когато извънсъдебните членове се назначават от парламентарни органи, е желателно техният избор да зависи от постигането на определени квалифицирани мнозинства, за да се избегне политическо влияние.

Тема 3: Съдебна етика^{xiv}

14. Съдиите трябва да изпълняват задълженията си почтено и в интерес на правосъдието и обществото.

15. Съдиите имат еднакви задължения за почтеност, както в обществения, така и в личния си живот.

16. Съдиите трябва да отказват да приемат подаръци или облаги за себе си или за близките си, докато упражняват своите функции като съдия.

17. Съдиите трябва да решават делата си без влияние от страна на трети лица.

18. Съдиите трябва да са безпристрастни. Безпристрастността означава, че съдиите трябва да действат и да изглежда, че действат, по всички въпроси без предубеждения.

19. Съдиите трябва да се отнасят към всички лица еднакво. Това изисква съдиите да признават уникалността на всеки индивид и да дават възможност на всички хора на достъп до правосъдието, за което те са отговорни по време на всички етапи от съдебния процес.

20. Съдиите трябва да решават делата старателно и в разумен срок, като вземат предвид вида на делото.

21. От съдии или Съвета на съдебната власт трябва да бъде изготвен Кодекс за поведение и етика. Той трябва да регулира видовете нарушение на принципите на съдебно поведение или етика, които биха били неприемливи, включително поведение, което компрометира съдебната власт.

Тема 4: Подбор, назначаване, оценка и повишаване на съдиите^{xv}

22. Съдиите трябва винаги да бъдат избирани въз основа на техните качества и възможности. Критериите за преценка на лични качества и способности включват интелектуални и личностни умения, етика, и писмени и устни комуникационни умения.

23. Критериите за подбор и дефинираните умения, по които кандидатите за назначаване в съдебната власт трябва да се оценяват на всички етапи от процеса, трябва да бъдат публични и достъпни.

24. Процесът по назначаването и повишаването на съдиите трябва:

- (1) да се извършва от орган, който е независим от законодателната и изпълнителната власт и включва действащи представители на съдебната власт *и несъдебната власт*,^{xvi}
- (2) да е публичен и да бъде напълно и надлежно документиран;
- (3) да се извършва в съответствие с предварително обявените критерии;
- (4) да се насърчава разнообразието на обхвата на лицата, които трябва да бъдат избрани, като същевременно се избягва всякакъв вид дискриминация;
- (5) да представлява открита, честна и прозрачна процедура, която да е (а), свързана към съответните компетенции, (б), в писмена форма, (в) на разположение за контрол, и (г), основана на доказателства.
- (6) да се предвижда неуспелите кандидати да бъдат информирани за причините за това; и
- (7) да се осигури възможност за обжалване.

25. Ролите на правителството или на държавния глава при назначаването на съдии трябва да бъдат ясно определени. Начинът на вземане на решения от тях трябва да бъде ясно документиран.

26. Органите, отговарящи за назначаване и повишаване на съдиите, трябва да бъдат адекватно финансирани и да разполагат с процедури, които да гарантират поверителността на процеса.

27. Когато се оценява изпълнението на работата на съдия, трябва да се гарантира независимостта на съдебната власт.

28. Критериите за оценка на личното изпълнение на професионалните задължения на съдиите трябва да бъде различно и изчерпателно и да включва количествени и качествени индикатори.^{xvii}

29. Всеки метод за оценка на съдии, въз основа на качество на съдебните решения, не трябва да засяга независимостта на съдебната власт или независимостта на вземането на решения от всеки съдия.^{xviii}

Тема 5: Възнаграждение и несменяемост на съдиите^{xix}

30. Възнаграждението на съдиите трябва да бъде:

(1) съизмеримо в зависимост от техните професионални отговорности и обществени задължения; и

(2) конституционно гарантираното по закон, така че да се запази независимостта и безпристрастността на съдебната система.

31. Във всички дискусии и преговори по отношение на възнаграждението на съдиите следва да бъдат включени представители на съдебната власт.

32. Съдии не могат да бъдат премествани на различна позиция или функция без неговото/нейното съгласие. Приемливи изключения трябва да бъдат дефинирани от закона или други установени методи.

33. Основанията за преместване трябва да бъдат ясно установени, а решенията за задължителното преместване трябва да бъдат вземани въз основа на прозрачни процедури, проведени от независим орган, чийто решения са предмет на оспорване или преразглеждане.^{xx}

Тема 6: Съдебно обучение

34. Високото качество на обучение трябва да бъде достъпно по време на цялата професионална кариера на съдията^{xxi}. Подходящото обучение насърчава високо качество и бързина на съдебните решения, което от своя страна засилва предвидимостта и сигурността на съдебния процес.^{xxii}

35. Органът, отговорен за съдебното обучение, в случай, че не е самият Съвет на съдебна власт, трябва да бъде самостоятелен и да има собствен бюджет. Той следва да се контролира от и / или да се ръководи от насоки, утвърдени от Съвета на съдебната власт.^{xxiii}

Тема 7: Прокурори^{xxiv}

36. Независимостта на наказателните разследвания трябва да бъде гарантирана, и резултатите от тях трябва да се следят от независим орган.^{xxv}

37. Строги предпазни мерки трябва да гарантират самостоятелността и независимостта на органите, ръководещи разследванията, така че всички престъпления да се разследват, особено тези, извършени от хора с политическа или икономическа власт.^{xxvi}

38. Услугите, предоставяни от прокуратурата, могат в известна степен да бъдат определяни от държавата, за да се даде приоритет на наказателната политика на държавата. Ето защо може да бъде трудно осигуряването на общи стандарти за независимост, както на съдиите, така и на прокурорите. Но по отношение на техните решения за това да бъде ли обект на разследване или не определен случай, прокурорите трябва да действат независимо както съдиите, като тяхната независимост трябва да бъде гарантирана от законови разпоредби на конституционно ниво или със закон.

Тема 8: Управление на качеството^{xxvii} и оценка на качеството^{xxviii}

39. Качеството на правосъдието е от първостепенно значение и трябва да се разглежда във връзка с всички дейности, които изпълняват съдиите.

40. Основните принципи на управление на качеството, са както следва:

- (1) Изискванията и очакванията на ползвателите на правни услуги, както и други заинтересовани страни трябва да бъдат ясно разбирани.
- (2) Целите на качеството трябва да бъдат така формулирани, че да се позволи на тези изисквания и очаквания да бъдат изпълнени.
- (3) Политиката за управление на качеството трябва да се стреми към постоянно подобряване.
- (4) Решенията за управление на качеството трябва да бъдат основани на доказателства.
- (5) Съдебното управление трябва да покаже ангажимент към качеството.

41. Съветът на съдебната власт, или еквивалентен орган за управление, следва да участва в процеса на оценка на качеството на правосъдието чрез:

- (1) определяне на рамка за качество, която дефинира показатели, включително критерии за оценка и оценка на качеството на правосъдието;
- (2) определяне на методи, чрез които може да се оценява, поддържа и подобрява качеството на съдебния процес на вземане на решения;
- (3) идентифициране и прилагане на добри практики, които повишават доверието на гражданите в съдебната система; и
- (4) гарантиране, че тези системи не засягат независимостта на съдебната власт (индивидуално или колективно) или съдебната система.

Тема 9: Управление на делата^{xxix}, навременност и APC^{xxx}

42. Интересите на правосъдието изискват навременност в управлението на делата. Съответно ефективното управление на делата позволява на съдиите да гарантират, че делата се решават справедливо, при пропорционални разходи и своевременно.

43. Всяка съдебна власт трябва да изгради структура за това как да създава методологии за управление на делата, включително обвързани стандарти за (средната) продължителността на делата за специфични категории дела/юрисдикции. Тези структури трябва да се ръководят от съдии и трябва да бъдат отворени за обсъждане със заинтересованите страни, като например адвокати.^{xxxі}

44. Правилно е да се каже, че "закъснялото правосъдие е отказано правосъдие". Навременността, обаче, трябва да бъде в баланс с други аспекти в работата на съдебната система. Качеството на взетите решения, трябва да има най-висок приоритет.

45. Въвеждане на нови технологии подобрява управлението на делата, достъпа до правосъдие, както и качеството на правосъдието. Съдиите, съдебните съвети и всички други заинтересовани страни следва да се ангажират активно в тези процеси.

46. За да се постигне спазване на сроковете при правораздаването, е необходимо да има сътрудничество между изпълнителната и законодателната власт, висшите съдебни съвети, съдебни администрации, съдиите и съдебните служители, както и адвокати и прокурори.

47. Промените в съдебната практика, предложени от висшите съдебни съвети и / или съдебните администрации трябва винаги да се оценяват от съдиите, така че да се гарантира независимостта на съдебната власт.

48. Съветите на съдебната власт трябва да постигнат навременността чрез анализ на проблемите на съдебната си система, идентифициране на средства за защита, като се отчита въздействието на предложените мерки, както и установяване на методи за измерване на резултатите, преди да се предприемат последващи действия.

49. Полезни инструменти за подобряване на управлението на делата и навременността включват следното:

(1) Съдебна статистика следва да се публикува ежегодно за всеки съд, с актуални данни, които са на разположение на съдебната администрация. Методите за събиране на информация трябва да бъдат одобрени от съдебната власт и Съвета на съдебната власт.

(2) Проучвания сред потребителите трябва да се провеждат редовно, за да се получи обратна връзка за изпълнението на работата на съда. Показатели, като време за обработване, могат да бъдат публикувани от съдебните администрации, в сътрудничество със съдебната власт, но трябва да се избягват установени срокове.

(3) Инициативите за намаляване натовареността могат да включват: (а) алтернативно разрешаване на спорове и насърчаване на постигането на споразумение, (б) методи за намаляване на броя на отделно разглеждане на сходни случаи, включително тестови дела и многостранни действия, (в) разширяване на юрисдикцията на първоинстанционните съдилища, и (г) лимитиране ограничаването на правото на обжалване.

(4) Въвеждане на системи за управление на капацитета за балансиране натовареността на съдиите и капацитета им, окрупняване на съдилищата и преразпределението на съдиите.

(5) Ефективността на съдебните процедури следва да бъде подобрена, чрез (а) въвеждане на процедури за малки иски, (б) намаляване и определяне на срокове за процесуалните действия, (в) ограничаване на времето за изслушване, (г) въвеждане в съда на видеоконферентни, телефонни връзки и електронни запис на процеса, и (д) опростяване на писмените решения.

(6) Инициативи за по-бърза обработка могат да включват: (а) електронно подаване и достъп до документи, (б) електронна комуникация в съда, (в) специализация на съд, и (г) делегиране на права на административния персонал.

50. Трябва да има налични процедури за медиация или друг вид APC, които да се решават чрез консултация със съответните заинтересовани страни.

51. APC трябва да бъде доброволен процес. Съдиите могат да окуражат страните да предприемат медиация, но не следва да могат да настояват.

52. Медиацията трябва да бъде провеждана от подходящо обучени и акредитирани медиатори, но употребата на техники за медиация от съдии, в рамките на съдебни процедури, е приемлива там, където съдебните процедури са по-неформални.^{xxxii}

Тема 10: Съдебно изпълнение, дисциплина и управление^{xxxiii}

53. Разпределението на отговорностите в рамките на съдебната система, трябва, доколкото е възможно, да позволи на съдията да се съсредоточи върху основната си задача да постановява присъди.

54. На съдиите трябва да бъде осигурена цялата необходима помощ, включително надлежно квалифициран персонал.

55. От съдии или Съвет на съдебната власт трябва да бъде изготвен Кодекс за поведение и етика. Той трябва да регулира видовете нарушение на принципите на съдебно поведение или етика, които биха били неприемливи, включително поведение, което компрометира съдебната власт.^{xxxiv}

56. Трябва да има отделен орган, отговарящ за получаването на жалби и за администрирането им, който да е независим от Министерство на правосъдието и да отговаря само за съдебната власт. Органът, вземащ решение трябва да бъде регламентиран от закона и трябва да включва мнозинство от съдии и съдия, който да е експерт в юрисдикцията и да е на по-висока позиция от съдията, който е обект на жалбата.^{xxxv}

57. Органът, отговарящ за съдебната дисциплина, може да бъде съответния национален Съвет на съдебната власт или независим национален борд по съдебна дисциплина или комисия, който да е независим от изпълнителната и законодателната власт.^{xxxvi}

58. Съдия може да бъде отстранен от длъжност в най-сериозните и изключителни случаи и когато това е необходимо за правораздаването. В случай, че съдия е отстранен, същият трябва да остане с пълно заплащане по време на разследването.^{xxxvii}

Тема 11: Достъп до правосъдие^{xxxviii}

59. Основен принцип е, че всеки гражданин, независимо от произхода си, трябва да има навременен достъп до правосъдие на удобни места, така че да бъдат улеснени всички производства срещу лице, независимо дали публично или частно, физическо или юридическо.

60. Съдебните решения трябва да бъдат ясно мотивирани и да се оповестяват публично, при съблюдаване на защитата на личните данни, неприкосновеността на личния живот, личната сигурност и конфиденциалност.

61. Интересите на всички, които участват в съдебното производство, включително жертвите и свидетелите, трябва да бъдат взети под внимание. Всички те трябва да се третират с внимание и справедливост.

62. Мерките за премахване на пречките пред достъпа до правосъдие трябва да бъдат внимателно планирани, анализирани и да включват сътрудничество между съдиите. Тези мерки трябва да включват:

(1) Намаляване на финансовите пречки, като например съдебни такси и липсата на безплатна правна помощ и / или достъпна застраховка.

(2) Намаляване на географски и технологични пречки, като например прекомерно големи съдебни райони, липса на местни седалища или пътуващи съдилища: по-добре уреден транспорт и комуникация, както и по-широкото използване на видео и телефонни конферентни връзки, работа по електронен път, както и писмени доказателства.

(3) Намаляване на психологически и социални пречки, като например използването на официален костюм и съдебни зали: подобряване на достъпа до информация и обяснения на резултатите и лечение на свидетели, езикови и други съоръжения за малцинствените групи.

(4) Намаляване на изискванията за професионално представяне.

(5) Намаляване на закъсненията и подобряване на своевременността.

63. Законодателство, включително законодателството на ЕС, трябва да бъде достъпно и лесно за разбиране.

Тема 12: Финансиране на съдебната власт^{xxxix}

64. Поддържането на върховенството на закона ("Etat de droit") изисква дългосрочна финансова стабилност във финансирането на съдебната система. Съдилищата не трябва да бъдат финансирани на годишна основа, а трябва да разчитат на сигурност за

дългосрочни финансови бюджети. Финансирането на съдилищата трябва да бъде защитено от флукутации, породени от политическа нестабилност.

65. Създаването на бюджета трябва да бъде систематично и практически свободно от неподходяща политическа намеса, така че съдилищата да се финансират въз основа на обективни и прозрачни критерии;

66. Съветът на съдебната власт, или друг еквивалентен орган, следва да участва активно във всички етапи от бюджетния процес, а съдилищата трябва да разполагат с ресурси, осигуряващи ефективна и ефикасна съдебна система;

67. Бюджетните приоритети трябва да бъдат определени в сътрудничество със съответната съдебна власт в съответствие с прозрачни критерии и не трябва те да диктуват съдебните процедури, които да се следват.

68. Съдебната власт трябва да участва активно в процеса по бюджетиране и трябва да отговаря за финансовото управление в рамките на бюджетите, отпуснати за тях.

69. Разпределението на съдебните ресурси трябва:

- (1) да е в съответствие със съдебната система;
- (2) да се основава на прозрачни, обективни и рентабилни критерии; и
- (3) да е достатъчно, за да се даде възможност на съдилищата да управляват своята натовареност ефективно.

70. Финансови отчети, свързани с финансиране на съдилищата, трябва да бъдат изготвени и заверени от независим одитор.

Тема 13: Разпределение на делата^{xi}

71. Индивидуални дела трябва да бъдат разпределяни на индивидуални съдии чрез механизъм, който гарантира независимостта на съдебната власт и изключва възможността за каквато и да е предопределеност на решението.

72. Трябва да има установен и публично достъпен метод на разпределение на делата, уреден от устав, разпоредба или съдебна или административна практика.

73. При всички установени методи на разпределение, включително административно или електронно разпределение и разпределение от съдия от по-горна инстанция, председателстващ съдия или председател на съд, следните критерии следва да бъдат от първостепенно значение: правото на честен съдебен процес; независимостта на съдебната власт; легалността на процедурата; естеството и сложността на делото; компетенцията, опита и специалността на съдията; наличието и/или натовареността на съдията; безпристрастността на съдията; публичното възприемане на независимостта и безпристрастността на разпределението.

74. Страните по делото имат право да бъдат информирани за разпределението на делото преди започването на изслушването/разглеждането му в разумен времеви срок, като се вземе предвид естеството и сложността на делото и времето, което страните

имат, за да упражнят правото си на оспорване на разпределянето му на конкретен съдия/съдии.

Тема 14: Прозрачност, отчетност и връзки с медиите^{xii}

75. Съветите на съдебната власт, съдилищата и съдиите трябва да запазят открита и прозрачна съдебната система.

76. При изпълнение на тази отговорност:

(1) Съдебната власт трябва да бъде активна в насърчаването на разбиране на работата ѝ.

(2) Трябва да се предоставя на обществеността и на медиите достатъчно информация, за да се гарантира, че обществото придобива точна представа за правораздавателната система.

(3) Всички органи, включително висшите съдебни съвети, трябва (а) да предоставят периодични доклади за това как те са изпълнили своите функции, и (б) да публикуват тези доклади с цел насърчаване на ефективността и качеството на правосъдието, без да се застрашава независимостта на съдията при вземането на решения.^{xliii}

77. Следните инструменти за подобряване на прозрачността трябва да се обмислят и изпълняват:^{xliii}

(1) Системата на съдебни говорители, съдии за контакт и съветници по комуникация. Тези лица трябва да имат задълбочени познания за съдебната система, както и да бъдат обучени в социалните медии и умения, необходими за предоставяне на разбираема информация на обществеността по отношение на съдебната система и съдебните решения.

(2) Аудио и видео запис на съдебните заседания, под контрола на съдия, с присъствие на непрофесионалисти, участващи в производството.

(3) ясни насоки относно използването на смарт телефони и други комуникационни устройства в съда.

(4) стратегия, свързана с използването на социалните мрежи за предаване на информация по отношение на съдебната система и съдебните решения.

(5) Свободно достъпни уебсайтове, отнасящи се до работата на съдебната система и съдебната власт, под контрола на Съвета на съдебната власт.

(6) Насоки за пресата, изясняващи целите и интересите както на съдебната система и медиите, и посочващи как съдилищата се справят с медиите и това, което медиите може да се очакват от магистратите и съдебните служители.

78. Съдебната власт може да спечели доверието на обществото, на което служи само, ако е било отчетно. Съдебната отчетност е функция на публично разбиране. Колкото

повече интерес показват гражданите за работата на съдебната система, толкова по-вероятно е тя да бъде наистина отчетна.^{xliv}

Тема 15: Общественото доверие^{xlv}

79. От съществено значение е да се гарантира спазването на закона и на общественото доверие в съдебната система.

80. Съветите на съдебната власт следва да съблюдават за общественото доверие в съдебната система и да насърчават мерки за неговото увеличаване.

81. Следва да бъде разработена и актуализирана информацията за изследвания на общественото доверие в пет области: (а) съдебната система и нейните основни ценности, (б) съдилищата, (в) съдиите и съдебните служители, (г) решения, съдебни решения и постановления и (д) съдилищата на ЕС, европейските закони и подзаконови актове. Изследването трябва да се извършва на редовни интервали и резултатите трябва да бъдат свободно достъпни за медиите и обществеността.

Тема 16: Взаимно доверие^{xlvi}

82. Взаимното доверие между съдебните системи на ЕС е необходимо, за да се насърчи взаимното признаване и зачитане на съдебни решения в други държави-членки и да се подобри функционирането на съдебните системи в целия ЕС.

83. Работата на съдиите и прокурорите трябва да се представя дори и в случаите на наличие на различна правна система в страните от ЕС.

84. За да се засили взаимното доверие, трябва да се предприемат следните действия:

(1) оценяване и поддържане на минимални стандарти и минимални процесуални гаранции;

(2) насърчаване на обучението на магистратите;

(3) укрепване на съществуващите мрежи за съдебно сътрудничество и създаването на нови връзки между съдебна власт, висшите съдебни съвети, съдилищата и преводачи, както и

(4) създаване на база данни на съдебните решения в други държави-членки по тълкуването и прилагането на съответното европейско и национално законодателство.^{xlvii}

3. Приложение: Обобщение на докладите на ЕМСС

Заглавие и линк	Обобщение на доклада
2005	
<u>Мисия и визия I</u>	В доклада се определи мисията като "Каква е нашата причина за съществуване", включително трайни намерения, цели и основни ценности на институцията. Визията е определена като "създава една картина на това, което организацията иска да постигне в дългосрочен план", като целта е да се мотивира организацията за постигане на конкретни резултати. Целите са да информира членовете за ползата от тези средства и да им предложи подкрепа в използването им и подобряване на тяхното използване. Тя съдържа информация за съвети на съдебната власт и т.н.
<u>Управление на делата</u>	В речта (в страници 73 -75 от доклада пред Общото събрание) се подчертава, че същността на управлението на делата е да се осигури ефективно средство, с което на съдебната власт може да се гарантира, че делата се решават справедливо, на най- ниска цена и най-бързо. Подчертава се, че това е въпрос от основно значение както за независимостта на съдебната власт и съдиите, така и за контрола на дейността на съдилищата.
2006	
<u>Съдебната власт и медиите</u>	В доклада се обсъждат различни теми и констатациите, направени при предишни години. Основни дискуссионни въпроси бяха влиянието на медиите върху общественото доверие в съдебната система, необходимостта от ограничаване на ролята на националните организации, отношенията между медии и правосъдие и ежедневната практика в различни страни. Той посочи необходимостта за създаване и утвърждаване на най-добри практики.
<u>Мисия и визия II</u>	Стратегическо управление се състои от определяне на мисия, визия, ценности и стратегически план. Той модернизира организацията на Европейската мрежа на съдебните съвети. Рамката на действие се състои от три основни процеса: (А) формулиране, (Б) изпълнение и (в) оценка на стратегията. Формулирането на стратегията включва стратегически анализ, стратегически насоки и стратегическо планиране.
2007	Обобщение на доклада
<u>Мисия и визия III</u>	Документът, озаглавен "Работна група на ЕМСС Мисия и визия III - Доклад за управление и оценка на изпълнението на Съвета или съдебната система" е на следния адрес: - http://www.encj.eu/images/stories/pdf/workinggroups/missionvision20062007en.pdf

	Той описва системи за стратегическо управление и измерване на резултатите. Многогодишната стратегическа програма следва да бъде развита в последователност. Резултатите се публикуват ежегодно. Докладът включва следните раздели: оценка на политиката и за измерване на ключови показатели, които понастоящем обхващат качеството, резултатите от работата и финансите, човешки ресурси, организация и развитие.
<u>Финансиране на съдилищата и отчетност</u>	В доклада под формата на отговори събрани от държавите-членки на подробен въпросник, изготвен от ЕМСС се разглеждат двете теми,отнасящи се до управлението на съда- финансиране и отчетност.
<u>Взаимно доверие I</u>	В доклада са описани практическия подход и конкретните стъпки за изграждане на взаимно доверие. Той съдържа полезна таблица на съответните официални интернет страници на държавите-членки.
<u>Управление на изпълнението</u>	Документът представлява напълно обоснован синтез на всички отговори на въпросник, изработен от работна група на ЕМСС и озаглавен "Управление на изпълнението".
2008	Обобщение на доклада
<u>Взаимно доверие II</u>	В доклада са описани практически мерки за ЕМСС за насърчаване на взаимното доверие, включително и участие във форуми, организирани от ГД Правосъдие на Европейската комисия, сътрудничество с другите институции на ЕС и с Европейската мрежа за съдебно обучение, както и са актуализирани данните за контакт, публикувани в предишния доклад.
<u>Резолюцията от Будапеща</u>	Резолюцията, озаглавена "Самоуправление на съдебната власт: Балансиране на независимостта и отчетността" определя общите принципи, които ЕМСС утвърждава, и които следва да се прилагат към управлението и работата на всички съдебни съвети.
<u>Управление на качеството</u>	Докладът определя понятието за качество и поставя на обсъждане ролята на съветите и сродните организации. Най- добрите практики са описани в следните категории: мисия, визия и стратегия, обща система за качество, лидерство и управление, процедура за жалби, рецензии, времето за обработка и работните процедури, обучение, оценка на качеството и качество на работа, оценка на персонала, управление на информацията, одита и докладването, както и външна комуникация.
<u>Регистър</u>	Регистърът обобщава информацията в страните на ЕМСС, като по този начин способстват за усвояване от опита в други страни.
<u>Наказателно правосъдие в ЕС</u>	Докладът изследва тероризма в контекста на системата на наказателното правораздаване, както и необходимостта от безпристрастност при наказателни разследвания.

2009	Обобщение на доклада
<u>Взаимно доверие III</u>	Документът представя и препоръчва да се изготвят понататъшни изследвания за въвеждане на възможен модел на съд- координатор в правото на ЕС.
<u>Електронно правосъдие</u>	Докладът се фокусира върху насочването на нуждите на европейските съдебни власти към инициативите за електронно правосъдие в ЕС. За тази цел те следват различни европейски инструменти, които са изброени в доклада.
<u>Прозрачност и достъп до правосъдие I</u> <u>Регистър</u>	В доклада се разглеждат достъпа до правосъдие в тесен смисъл, достъпът до информация в съдебните организации и в съдопроизводството. Управлението на качеството и прозрачността са разглеждани като инструменти за подобряване на достъпа до правосъдие. Докладът се фокусира върху аспектите на прозрачността за дейностите за качествено управление, отнасящи се до тези, описани в доклада за Управление на качеството от 2008 г. Регистърът съдържа дейности, свързани с качеството в страните – членки на ЕМСС, включително информация за прозрачността. Той актуализира регистъра от 2008 за Управление на качеството.
<u>Резолюцията от Букурещ</u>	Резолюцията от Букурещ за прозрачност и достъп до правосъдие посочва, че Съветът на съдебната власт или други подобни независими органи, за да се поддържа върховенството на закона, трябва да направи всички възможно да гарантира поддържането на открита и прозрачна съдебна система.
2010	Обобщение на доклада
<u>Взаимно доверие IV</u>	Докладът съдържа подробни препоръки за оценка и обучение във връзка с укрепването на взаимното доверие и развитие на европейска съдебна култура. Докладът също така съдържа препоръки за съдии- координатори, мрежи от експерти в областта на правото на ЕС, както и предложения за бъдещи действия от страна на ЕМСС за укрепване на взаимното доверие.
<u>Обществено доверие</u>	Докладът изследва различни методи, включително и проучвания на общественото мнение, за да наблюдава и оценява доверието на обществеността в различните правосъдни системи, които действат в рамките на ЕС.
<u>Достъп до правосъдие II</u> <u>Регистър</u>	Докладът изследва различни методи, включително и проучвания на общественото мнение, за да наблюдава и оценява доверието на обществеността в различните правосъдни системи, които действат в рамките на ЕС. Накрая докладът описва две национални програми, които съдържат нови подходи и гледни точки. Регистърът описва настоящата ситуация в страните – членки на ЕМСС по отношение на пречките за достъп до правосъдие в 9 категории: финансови, географски, технологични, психологически, лично явяване, социални, времеви, изпълнение и третиране на жертви на престъпления.

	рамките на Европейския съюз.
<u>Съвети на съдебната власт</u>	Докладът съдържа набор от препоръки, които се отнасят до състава, председателството и правомощията на Съветите на съдебната власт. Той също обсъжда участието на министъра на правосъдието в Съвета и връзката между Съвета на съдебната власт и другите държавни власти.
<u>Декларация от Вилнюс</u>	„Декларацията от Вилнюс за предизвикателствата и възможностите в съдебната власт в настоящия икономически климат” посочва как съдебната власт може да отговори на икономическата криза, която оказва значително влияние в повечето страни в Европа.
<u>Стандарти I</u>	Докладът, озаглавен „Разработване на минимални съдебни стандарти: Доклад 2010-2011 г.”, описва предложенията за минимални съдебни стандарти по отношение на избора, подбора и назначаването в съдебната система; съдебното обучение и съдебната етика. Предложенията бяха направени с убеждението, че взаимното доверие в съдебната власт на различните европейски страни, може бъде подкопано от липсата на разбиране за минимални стандарти, прилагани от всяка страна в тези области, и че приемането на минимални стандарти ще окаже подкрепа за развитието на независими Съвети на съдебната власт, както и ще допринесе за постигането на една обща европейска съдебна култура.
<u>Доклад за въпросника</u>	Докладът за въпросника осигурява преглед на националните съдебни системи по отношение на избора, подбора и назначаването в съдебната система; съдебното обучение и съдебната етика.
2012	Обобщение на доклада
<u>Стандарти II</u>	Докладът се фокусира върху индикатори за стандарти по отношение на избора, подбора, назначаването и оценката и повишаването на членовете на съдебната власт.
<u>Декларация от Дъблин</u>	„Декларацията от Дъблин относно стандартите за набиране и назначаване на членове на съдебната власт” одобрява стандартите и индикаторите, залегнали в докладите на ЕМСС от 2010/2011 г. и 2011/2012 г. за минималните съдебни стандарти за избора, подбора, назначаването и (където е приложимо) повишаването на членовете на съдебната власт, както и тези за компетентният орган, който следва да се занимава с тези въпроси. Декларацията също така препоръчва на членовете и наблюдателите на ЕМСС да се стремят към спазване на стандартите и съответните индикатори в рамките на тяхната организация и активно да насърчават стандартите и съответните индикатори в съдебната система и чрез други власти, включително изпълнителната и законодателната.
<u>Правосъдие и медиите II</u>	Докладът, озаглавен „Правосъдие, общество и медии: Доклад 2011-2012 г.”, постави на обсъждане въпросите за съдиите, отговарящи за комуникация с медиите и комуникационни консултанти, записите в съдебните зали, публикациите, насоки за пресата и проактивност на съдебната система. Всяка тема е фокусирана върху скорошни разработки и препоръки.

	Основните препоръки са: назначаване на говорители, как да бъдат разрешени записите, дефинирането на комуникационни стратегии, подробни сайтове за всеки съд, регулирана комуникация с медиите и проактивен подход на съдебната власт за включване на обществото, включително използването на социални медии.
<u>Реформа на съдебната система I</u>	Целта на процеса на реформиране на съдебната система трябва да бъде подобряване на качеството на правосъдието и ефикасността на съдебната система, за да защити независимостта на съдебната власт, и да направи по-ефективна своята отговорност и отчетност. Трябва да бъдат улеснени достъпът до правосъдие, включително трансгранични съдебни производства. Докладът се фокусира върху 5 основни области на реформата: 1. Организацията на съдилищата и прокуратурите; 2. Обем на съдебни дела; 3. Съдебното производство, управление на делата и нови технологии; 4. Финансиране на съдебната система; 5. Управление на съда и разпределение на делата. Докладът оценява актуалните тенденции и се занимава с процеса на реформи, изискващи поддържане на внимателен баланс между достъпа до правосъдие, ефективност и ефикасност. Основните права трябва да бъдат гарантирани, въпреки неблагоприятните икономически условия.
2013	Обобщение на доклада
<u>Реформа на съдебната система II</u>	Докладът от 2012/2013 г. (част 2) се фокусира върху 5 области: 1. подобряване на достъпа до правосъдие; 2. поддържане и подобряване на процеса по предоставяне на висококачествено правосъдие; 3. осигуряване на последователност и навременност на съдебните решения; 4. осигуряване на ефективно обслужване на обществото; 5. защита на съдебната независимост.
<u>Стандарти III</u> Оценка и несменяемост на съдиите <u>Събиране на отговорите</u>	Докладът за минимални съдебни стандарти III: оценка и несменяемост на съдиите отправя поглед към целите, прилаганите критерии, компетентния орган и процеса, който се следва по отношение на оценката на професионалното изпълнение на съдиите. В допълнение доклада разглежда принципа на несменяемост на съдиите. Разработен е въпросник за определяне на националните системи на място по отношение на оценката на съдиите и условията за несменяемостта на съдиите.
<u>Декларация от</u>	Декларацията от София за съдебната независимост и отчетност включва следното:

<u>София</u>	Независимата и отчетна съдебна власт е от водещо значение за предоставянето на ефективна и ефикасна система на правосъдие в полза на гражданите и е важна характеристика на върховенството на закона в демократичните общества. Съдебната власт трябва да бъде отчетна, да спазва етичните принципи и да се подчинява на безпристрастна дисциплинарна система. Съкращаването на бюджетните разходи не трябва да подкопава независимостта на съдебната власт. Финансовата стабилност, несменяемостта и административната независимост са необходими гаранции за независима и безпристрастна съдебна власт. Удачно решение за обезпечаване на независимостта на съдебната власт е наличието на добре работещ съдебен съвет или подобен независим орган, който да разглежда, да взема решения и да отправя препоръки към правителството по всички въпроси, свързани със възнаграждението и условията в съдебната система. Основна задача на ЕМСС и на всички съдебни съвети е да поддържат и укрепват независимостта на съдебната власт, особено когато тя е поставена под заплаха. Общоприетото разбиране, че съдиите следва да замълчат по въпроси, по които има политическа дискусия, не може да бъде в сила, когато са заплашени интегритета и независимостта на съдебната власт. В момента е въпрос на колективна отговорност европейските съдебни системи ясно и убедително да се противопоставят на предложения от страна на правителството, които имат за цел да подкопаят независимостта на отделни съдии или съдебни съвети.
2014	Обобщение на доклада
<u>Независимост и отчетност</u>	Заключенията от доклада могат да бъдат обобщени както следва: 1. Най-добрата гаранция за независимост на съдебната система е осигуряването на високо качество на правосъдие за всички под формата на навременни, безпристрастни и добре мотивирани решения. 2. Съдебна система, която претендира за независимост, но отказва да се отчита пред обществото, няма да спечели доверието му. Независимостта трябва да се заслужи. 3. Съдебната система постига легитимност и уважението на своите граждани чрез осигуряване на качествено и прозрачно правосъдие. Ако това се постигне, атаките срещу независимостта на съдебната власт ще получат намаляващата подкрепа от страна на гражданите и от медиите. Но високите стандарти няма да бъдат постигнати без обективно определени съдебни бюджети, подходящи административни съоръжения и подходящи човешки ресурси.

	4. Високото качество на правосъдие, обаче, не е достатъчно, за да се гарантира независимостта на съдебната система. Все още има нужда от формални гаранции, като наличието на Съвет на съдебната власт, отговорен за подобряване качеството на работата на съдебната система и информирание на обществеността за правосъдната система. 5. В целия ЕС съществуват съдебни системи, които са оспорени. Една напълно съвместима конституционна структура, включително привидно независим Съвет на съдебната власт, не гарантира, че съдебната система ще се възприема като наистина независима. 6. Съдебната отчетност е функция на общественото разбиране. Колкото по-голям интерес по отношение на функционирането на съдебна система показват гражданите, толкова по-вероятно е тя да бъде наистина отговорна. 7. Ако политици, граждани и съдии еднакво признават необходимостта от реална независимост на съдебната система, липсата на прозрачност и средства няма да бъдат толерирани. Поради тази причина, образованието е от ключово значение за гарантиране напредъка на съдебните системи към подходяща независимост и отчетност.
<u>Стандарти V</u> Разпределение на делата	Докладът за Разработване на минимални съдебни стандарти V: Разпределение на делата включваше:- 1. Всички дела трябва да се разпределят на основа/база, съвместима с чл.6 от ЕКПЧ. 2. Трябва да има установена и достъпна за обществото методика/правила за разпределяне на дела, уредена в закон, подзаконов акт, съдебна или административна практика. 3. Методът за разпределяне на дела трябва да осигурява справедливо и ефикасно във времево отношение правораздаване, и да повишава общественото доверие. 4. Изложените по-долу принципи и критерии, които се прилагат при разпределяне на дела, трябва да се вземат предвид при всички установени методи на разпределяне, вкл. административно или електронно разпределяне, и разпределяне, извършвано от старши съдия, председателстващ състава или от председателя на съда: правото на справедлив съдебен процес; независимостта на съдебната власт; законосъобразността на процеса; характера и сложността на делото; компетентност, опит и специализация на съдията; наличността и / или натовареността на съдията; безпристрастността на съдията; общественото възприемане на независимостта и безпристрастността на разпределението. 5. Разпределянето на делата трябва да е отговорност на председателя, старши съдия или борд от съдии, но практическото осъществяване на разпределяне на делата може да бъде делегирано или на друг съдия или съдебен служител, който е овластен да разпределя делата. 6. Мотивировката за всяко отклонение от установените методика/правила за разпределяне на делата трябва да бъде писмено документирано. 7. Методът за разпределяне на дела трябва да бъде в съответствие с принципите и критериите, изложени тук, независимо дали съдията разглежда делото еднолично или в състав. 8. Страните по делото имат право да бъдат информирани относно разпределяне на делото преди започване на процеса, в разумен срок като се

	имат предвид природата и сложността на казуса, както и момента до който страната може да упражни свое право да оспори разпределянето на делото на определен съдия/съдии.
<u>Наръчник на ЕМСС</u>	По повод 10-ата годишнина на ЕМСС, е публикуван наръчник на ЕМСС. Наръчникът съдържа информация за функционирането на ЕМСС, различните модели на съветите на съдебната власт в Европа, различните видове декларации на ЕМСС и подробна информация за състава и функционирането на съдебните съвети, членове на ЕМСС. Наръчникът ще се актуализира редовно.
<u>Декларация от Рим</u>	През първите си 10 години, ЕМСС е постигнала основната си цел за подобряване на сътрудничеството и взаимното доверие между съдебните съвети и съдебните системи на страните-членки на ЕС и страните-кандидатки. ЕМСС ще продължи да бъде уникален представител за институциите, които устройват съдебните системи на ЕС, както и за насърчване на техните отношения с Европейската комисия и други европейски институции.
2015	Обобщение на доклада
<u>Независимост и отчетност-продължение</u>	Докладът включва версия 0 на индикаторите за изпълнение за независимостта и отчетността на съдебните системи на членовете и наблюдателите на ЕМСС, както и резултатите от първото общоевропейско проучване на субективните възгледи на близо 6000 съдии в 22 страни за собствената им независимост и отчетност. Проучването показва, че средно, съдиите са оценили собствената си независимост по скалата от 1 до 10, със стойност - 8.8, а независимостта на всички съдии в собствената си страна е оценено със стойност - 7.9. Някои от резултатите от проучването, обаче, пораждаат загриженост. Голяма част от съдиите не чувстваха, че тяхната независимост е била уважена от правителството и медиите. Много съдии също смятаха, че назначенията и повишенията в техните страни не са били направени само въз основа на способност и опит. В половината от изследваните страни, повече от 30% от съдиите са счели, или не са били сигурни, че през последните 2 години е имало случаи на подкуп в съдебната система. Докладът на ЕМСС включваше също така резултатите от прилагането на показатели за независимост и отчетност на съдебната система за всички нейни членове и наблюдатели. Това упражнение показа, че има много място за подобрене по отношение на субективната и обективна независимост. Във връзка с обективната независимост, резултатите бяха особено ниски за финансирането и управлението на съдебната система, показвайки, че много от тях са все още финансово и управленски зависими от дискреционни решения на правителството. Много съдебни системи все още трябва да съберат данни за възприятията на потребителите на съдебни услуги.
<u>Минимални стандарти V</u> Дисциплинарни производства и отговорност на	Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти V: Дисциплинарни производства и отговорност на съдиите Основните заключения от доклада бяха както следва: 1. Насоките и/или кодексът на поведение/етичният кодекс следва да се

съдиите	разработват от съдии или от съдебен съвет. 2. Трябва да съществува списък или описание на видовете поведение/етични норми на съдията, чието нарушение следва да бъде неприемливо във всяка конкретна страна. 3. Поведение, което може да дискредитира съдебната власт, трябва да подлежи на дисциплинарни действия. 4. Трябва да има отделен орган, който да приема жалбите и да ги администрира, който да е независим от Министерството на правосъдието и подчинен само на съдебната власт. 5. Органът, вземащ решението, следва да е законово регламентиран. Болшинството от членовете на органа следва да са съдии, като той следва да включва и съдия експерт по постановяването на решения и по-старши от разследвания съдия. Органът, отговарящ за съдебната дисциплина, би могъл да е съответният национален съвет на съдебната власт или независим национален съвет по съдебна дисциплина или комисия, независима от изпълнителната и законодателната власт. 6. Нежелателно е да се публикува името на съдията преди налагането на каквото и да било наказание. 7. Съдия следва да бъде временно отстраняван от длъжност при най-сериозни случаи и по изключение и когато това се налага във връзка с правораздаването. Ако даден съдия бъде временно отстранен от длъжност, той трябва да остане на пълна заплата по време на разследването.
<u>Декларацията от Хага</u>	Декларацията гласи следното:- 1. Независими и отчетни съдебни системи са основен компонент на високо качествени, ефективни и ефикасни правосъдни системи, и са предпоставка за по-добре функционираща област на правосъдие; 2. ЕМСС ще улесни използването на диалогови групи и други средства, за да даде възможност на своите членове и наблюдатели да повишат качеството, ефикасността и ефективността на правосъдието в своите страни в полза на всички хора; 3. ЕМСС ще продължи да развива и подобрява своите стандарти, указания и становища за добри практики и да намира начини за гарантиране, че нейните членове и наблюдатели ще се съобразяват повече с тях, за да подобрят своите съдебни системи; и 4. ЕМСС ще извърши оценка на качеството на правосъдието, с оглед неговото подобряване на територията на ЕС и в страните кандидат-членки.
2016	Обобщение на доклада
<u>Независимост и</u>	Докладът съдържа и оценка на елементите, които съставляват Качеството

<u>отчетност</u> <u>(подобряване на</u> <u>индикаторите) &</u> <u>качество на</u> <u>правосъдието</u>	на правораздаване и Качеството на съдебните решения, като първа стъпка към разработването на показатели за качество на правосъдието. Освен това той включва препоръчани подобрения и актуализации на (i) индикаторите за независимост и отчетност, (ii) правилата за оценка на тяхното прилагане, (iii) изследването на нагласите на съдиите спрямо собствената им независимост и отчетност, и (iv) прилагането на индикаторите и проучването през следващата година.
<u>Минимални</u> <u>стандарты VI</u> <u>Несъдебни</u> <u>представители в</u> <u>съдебното</u> <u>самоуправление</u>	Докладът установява минимални стандарти в тази област въз основа на това, че тези стандарти, при пълно спазване на принципа на субсидиарност и независимост, следва да се ограничат до тези, които се считат за необходими за организацията и управлението на Съдебен съвет или друг съответен орган, както е определено по-долу. Предвид голямото разнообразие на евентуалните участници в съдебното управление и различните системи за назначаване и управление на несъдебни членове в съдебното управление в цяла Европа, докладът разглежда а) Съдебни съвети б) процедури и комисии за назначаване на съдии и в) жалби и дисциплинарни процедури или комисии.
<u>Финансиране на</u> <u>съдебната власт</u>	Докладът съдържа принципи, препоръки и показатели за бюджетните процеси, адекватността на бюджета, възнагражденията на съдиите и обучението.

4. БЕЛЕЖКИ

- i Доклади за съдебната етика (2008-2010) и Декларация от Лондон 2010.
- ii Декларация от Лондон 2010.
- iii Декларация от Будапеща за Съветите на съдебната власт (2008).
- iv Докладът за съдебна реформа в Европа (2012).
- v Докладът за независимост и отчетност на съдебната власт (2014).
- vi Докладът за независимост и отчетност на съдебната власт (2014).
- vii Докладът за Съветите на съдебната власт (2011).
- viii Декларация от Будапеща за Съветите на съдебната власт (2008).
- ix Докладът за минимални съдебни стандарти V: дисциплинарни процедури и отговорност на съдиите (2014).
- x Декларация от Будапеща за Съветите на съдебната власт (2008).
- xi Доклад за Съветите на съдебната власт (2011).
- xii Доклад за Минимални стандарти VI: несъдебни представители в съдебното управление (2016)
- xiii Доклад за Съветите на съдебната власт (2011).

- xiv Декларация от Лондон 2010 г., и докладите за Съдебна етика 2008-2010.
- xv Декларация от Дъблин от 11^{-ти} май 2012.
- xvi Докладът от Минимални стандарти VI: несъдебните представители в съдебното управление (2016)
- xvii Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти III: оценяване и несменяемост на съдиите (2013)
- xviii Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти III: оценяване и несменяемост на съдиите (2013)
- xix Доклад за реформа на съдебната система в Европа (2012).
- xx Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти III: оценяване и несменяемост на съдиите (2013)
- xxi Доклад за Съветите на съдебната власт (2011).
- xxii ЕМСС е изцяло ангажирана с целите, определени в Съобщението на Европейската комисия от 13 септември, 2011.
- xxiii Доклад за Съветите на съдебната власт (2011).
- xxiv Част 2 от Доклада за Независимост и отчетност на съдебната система и на прокуратурата (2015).
- xxv Доклад за Наказателното право на ЕС (2008).

xxvi	Доклад за Наказателното право на ЕС (2008).
xxvii	Доклад за Управление на качеството (2008).
xxviii	Доклад за Независимост и отчетност на съдебната власт и качество на правосъдието (2016)
xxix	Доклад относно управление на делата I и II (2006 г.) и Доклад за реформа на съдебната система в Европа (2012 г.)
xxx	Доклад за Навременност (2011) и Доклад за Реформа на съдебната система в Европа (2012).
xxxi	Доклад за Съдебна реформа 2013.
xxxii	Доклад за Съдебна реформа 2013.
xxxiii	Доклад за Дейност на съдилищата и управление (2007), Доклад за Финансиране и отчетност на делата (2007 г.), както и Доклад за съдебната реформа в Европа (2012).
xxxiv	Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти V: дисциплинарни производства и отговорност на съдиите (2014).
xxxv	Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти V: дисциплинарни производства и отговорност на съдиите (2014).
xxxvi	Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти V: дисциплинарни производства и отговорност на съдиите (2014).
xxxvii	Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти V: дисциплинарни производства и отговорност на съдиите (2014).
xxxviii	Доклад за Качество и достъп до правосъдие II (2010) и Декларация от Букурещ за Прозрачност и достъп до правосъдие (2009).
xxxix	Доклад за Финансиране и отчетност на делата (2007) и Доклада за реформа на съдебната система в Европа (2012).
xl	Доклад за Финансиране на съдебната власт (2016)
xli	Доклад за Разработване на минимални съдебни стандарти IV: разпределение на делата (2014).
xlii	Доклад за Управление на качеството и неговото отношение към прозрачност и достъп до правосъдие (2009) и Декларация от Букурещ за прозрачност и достъп до правосъдие (2009).
xliii	Декларация от Будапеща за Съветите на съдебната власт (Самостоятелно управление на съдебната власт: Балансиране на независимостта и отчетността).
xliv	Правосъдие, общество и медии – Доклад 2012.
xlv	Доклад за независимост и отчетност (2014).
xlvi	Обществено доверие 2010 г., и Оценка на национално и международно обществено доверие 2011.
xlvi	Взаимно доверие IV 2010.
xlvi	Електронно правосъдие 2009.